

Sreda, 10. maj 2006.

Svedok Dragan Vezmarović

Otvorena sednica

Optuženi su pristupili Sudu

Početak u 9.34 h.

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda. Izvolite, sedite.

SUDIJA PARKER: Dobro jutro. Svečana izjava koju ste dali na početku svog svedočenja još uvek je na snazi. Mislim da je red da gospodine Lukić nastavi.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Časni Sude, da li ja mogu da... pre nastavka... pitam?

SUDIJA PARKER: Izvolite.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Imam utisak da je juče u unakrsnom ispitivanju sa advokatom Borkovićem napravljena greška. Pa sam hteo da vas pitam da li je izvodljivo da se pogleda, ovaj, taj deo razgovora, i eventualno ispravi ta greška? Ako mogu da objasnim o čemu se radi?

SUDIJA PARKER: Molim vas, izvolite. Objasnite.

SVEDOK VEZMAROVIĆ: U jednom trenutku pitam sam koliko je rastojanje od Sremske Mitrovice do Negoslavaca. Znači, u tom delu razgovora. Posle toga je pravljena matematika koliko bi vremena eventualno trebalo da se vozi do Negoslavaca, od Negoslavaca do Ovčare. Pa je onda neko vreme tamo računato iz prilike 17.30, koliko se ja sećam, i tako dalje. I to je povezano sa vremenom upisanim u beležnicu, kako se već zove, ne znam, nije važno, gde piše da je vojna policija povučena u 22.30. I jedna i druga stvar su tačne, jedino se datumi tih zbivanja ne slažu. Znači, prva matematika je mogla da važi za 19., ali to nema nikakve veze sa 22.30 vremenom, koje je upisano 20. Mislim da su te dve stvari spojene u jednu priču.

SUDIJA PARKER: Hvala vam puno na tome. Gospodine Boroviću, predlažem da na kraju unakrsnog ispitivanja gospodina Lukića vama omogućim ako želite da dalje ispitate to pitanje. A ako ne, onda će to možda učiniti gospodin Moore. Da li vam to odgovora?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, mislim da ću ja to ipak bolje uraditi. Hvala.

SUDIJA PARKER: Izvolite gospodine Lukiću. Siguran sam da ćete ovim da se pozabavite i vi i gospodin Borović.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobar dan poštovani Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT LUKIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobar dan, gospodine Vezmaroviću.
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nastavićemo danas. Ja bih molio da vam se opet da...

ADVOKAT LUKIĆ: Molim poslužitelja da stavi ispred svedoka ovaj set dokumenata koje ćemo koristiti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste gospodine... Prelazim na dešavanja u Vukovaru. Vi ste u Vukovar stigli, kako sam ja video iz vaše beležnice, a kako sam video i iz... to piše i u operativnom dnevniku 9. novembra 1991. godine- 8. ste dobili zapoved za marš. Tako piše u vašoj radnoj beležnici. Da li se toga sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavce mislite? Moguće.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Imamo kao dokaz, pa ćemo to koristiti da ne, ne idemo natrag... Od kada ste došli na ratište, vaša četa, koliko sam ja shvatio, je imala redovne zadatke: obezbeđenje komandanta, komandnog mesta, taj punkt u Negoslavcima. Moje pitanje: Da li je imala bilo kakve, do ovog dešavanja na "Ovčari" da kažem, vanredne zadatke i ako je to uopšte bio vanredni zadatak? Ili prostije, da li je četa vojne policije učestvovala u borbenim dejstvima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mogu da vam pričam o delu čete koji je bio sa mnom. Znači, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je taj deo čete koji je došao u Negoslavce?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste... i na prethodni odgovor je bio da. Dobro. Nijedan deo te vaše jedinice koja je došla s vama... govorimo... znamo da je ovde bila mala nejasnoća u prevodu. Znači, deo jedinice koji je s vama došao u Negoslavce, oni su obavljali redovne poslove?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I nisu učestvovali u borbenim dejstvima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Niti je bilo koji deo te jedinice koja je došla u Negoslavce izdvajan da se da nekoj drugoj jedinici za neke zadatke. Sve vreme je obavljala redovne poslove pri komandi brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malo sačekajte posle pitanja... Pogledajte, imate ispred sebe...

ADVOKAT LUKIĆ: Dokazni predmet je 371. Možemo da stavimo na ekran. Znači, ovo je operativni dnevnik 80. brigade, pa prva stranica operativnog dnevnika, upis za 9. jedanaesti u 9.00 časova. Znači, dokazni predmet 371, prva stranica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, vidite ovo na ekranu ispred vas?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih samo da prokomentarišete kratko. To je 9. jedanaesti 1991. godine, 9.00 časova, pa dole šta piše? "ČVP"? To se, pretpostavljam, odnosi na vašu jedinicu. Ako možete da pročitate, ako možete da čitate ovaj rukopis? Ili da ja pročitam?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: "ČVP, drugi vod", je l' tako?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Samo da pokušam da ga uvećam nekako: "Angažovan na obezbeđenju komandnog mesta brigade. Obezbeđuje prijavnicu na komandnom mestu i zašti... zaštita komandanta brigade".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To se slaže s onim što ste rekli da su to bili zadaci po dolasku vaše jedinice u Negoslavce, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ovo je jedan od obaveznih prvih zadataka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada se čita ovaj operativni dnevnik, ja sam video na više mesta, u tom periodu, kad ste vi došli tu, da ste vi dostavljali dnevne izveštaje. Piše to u upisu za... za 14. i 15. jedanaesti i 17.00 časova, da ste dostavljali dnevne izveštaje. Da li se sećate, da li ste dostavljali usmene ili pismene izveštaje komandantu brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pismene.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su bili svakodnevni?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, na kraju dana ili rano ujutru sam dostavljao pismene izveštaje. U toku dana sam izveštavao, ako je bilo potrebno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Komandanta Vojnovića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako ne komandanta, ako on nije tu, onda dežurnog, za ono što je trebalo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ja grešim ako kažem da je vaša četa, mislim na četvu vojne policije, došla odmorna na to ratište, da nije učestvovala u borbenim dejstvima? Stigla je 9. novembra, u odnosu na ostale jedinice koje su tu bile već dva meseca, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Može tako da se kaže. Složiću se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nju su uglavnom sačinjavali rezervni vojnici, je l' tako? Mislim na vojne policajce. Nije bila...

prevodioci Možemo li ljubazno da zamolimo govornike da ne govore u isto vreme.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: ... su rezervni bili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mene prevodioci mole da se ne preplićemo. Znači, posle mog pitanja pratite na ekranu, kako ste juče dobro ritam držali, pa tek onda odgovorite. Da li se sećate, da li je bilo u vašoj jedinici problema sa disciplinom vojnika, u pogledu izvršavanja zadataka?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa mogao bih da kažem da je sve bilo u redu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rezervni vojni policajci su vojnici koji su odslužili u celosti vojni rok, je l' tako, i koji su završili pri tom obuku za vojnu policiju, koje je jedna od najtežih u tadašnjoj JNA? Oko šest meseci je trajala redovna obuka, je l' tako?

prevodioci: Prevodioci nisu uhvatili poslednji deo odgovora gospodina Lukića. Da li može gospodin Lukić da kad govori priđe bliže mikrofonu. Hvala vam.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pored toga, ja pretpostavljam da su svi rezervni vojnici išli na vežbe, ako ne na vežbe, da su bar, kako ste vi opisali, bili na terenu pre odlaska na Vukovar, gde su se pripremali da odlaze na nove zadatke, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa sad... Složiću se da ste u pravu, premda bi bila bruka i sramota da pričam šta je bilo. Mislim da svi znamo šta se događalo. Mislim da ne bi bilo na mestu da ja sada to objašnjavam

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte da se ustručavate i da mi ne objašnjavate, molim vas. Slobodno. Mi ovde treba da utvrdimo istinu, i vi ste došli da pomognete da utvrdimo istinu. Pitanje: Mene interesuje o tome, oko tih rezervnih policajaca da li su po vama bili obučeni, i da li je bilo discipline u vašoj jedinici. To su ključna moja pitanja. Oko mobilizacije i oko svega, to svi znamo, to vas nisam pitao.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, evo ovako. Pokušaću da vam odgovorim. To je bila novonapravljena jedinica, s početka te 1991. godine. Ja sam možda tek u Vukovaru po prvi put video neke od vojnika, jer se nisu svi odazivali na svakoj mobilizaciji. Ali je sigurno da su svi završili vojni rok, sigurno je da su svi bili vojni policajci, odnosno... u vodovima vojne policije. I sigurno je, mogu da vam kažem, mislim da... da... da potvrdim, da je bilo reda i discipline, i da su izvršavali sva naređenja koja sam im davao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli smo, komandant brigade je bio potpukovnik Vojnović, načelnik bezbednosti je bio kapetan prve klase Dragi Vukosavljević. Da li znate ko je bio po činu i šta je bio po funkciji Rade Danilović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Danilović, potpukovnik po činu, a mislim da je bio zamenik potpukovniku Vojnoviću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Načelnik štaba?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Načelnik štaba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li znate ko je bio Dušan Jovanović, major? Da li vam znači nešto to ime?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče ste kolegi Vasiću odgovarali za potpukovnika Jeftovića...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeftića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeftića, Jeftića. Rekli ste da mu je kancelarija bila u središtu... u komandi kragujevačkog korpusa, pa u tom smislu niste sigurni da li je bio u korpusu ili... ili brigadi. Da li znate na kojoj funkciji je on bio kasnije? Vi ste ga vidali posle, rekli ste, i sa generalom Vasiljevićem. Ali da li znate, da li je bio na nekoj funkciji drugoj, osim u bezbednosti, tu u korpusu ili brigadi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Hoću da vam kažem da sam ja operativac, radim sa vojskom. I kad mi se predstavi neko da je starešina, on je za mene starešina. Koje još funkcije ima, to me...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zato što sam pretpostavio da ste ipak imali neki malo bliži kontakt sa... sa potpukovnikom Jeftićem, pa sam zato to pitao. Ali ako ne znate, idemo dalje.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jedna stvar – kragujevački korpus, 80. motorizovana brigada. Oni su bili u okviru Prve vojne oblasti, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Verovatno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, najveći problem je brzina kojom govorite. To prevodioci misle - da jako brzo izražavate svoje misli, velikom brzinom, a ponekad su vam misli jako dugačke. Molim vas da usporite. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ: Još davno sam dobio tu kritiku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Juče vas je prvo kolega Vasić pitao... prvo tužilac vas je pitao i vi ste rekli da je 80. brigada bila u okviru Operativne grupe Jug. To ste odgovorili tužiocu. Ali jednu drugu stvar ja sad želim da razjasnim sa vama. Vasić vas je pitao da li vam je bilo poznato da je rejon Ovčare tih dana bio u zoni odgovornosti 80. motorizovane brigade. Njemu ste odgovorili da ne znate. Borović vas je pitao isto. Njemu ste rekli – možda. Vi, kao komandir čete vojne policije sigurno imate zonu po kojoj vi vršite vaše zadatke. Ako bi vas neko hteo da pošalje u vukovarsku bolnicu, pretpostavljam da ne biste išli. Znači, u tom smislu vas pitam: Da li vam je poznato da je tih dana zona Ovčare bila u okviru zone odgovornosti 80. kragujevačke motorizovane brigade? Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mogao sam odmah da kažem - ne, ovaj, znači... nisam znao. I... opet ću reći... i juče kad sam odgovorio "možda", pitanje je bilo sasvim drugačije formulisano.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, kada sam ga ja ovako formulisao, da li vam je poznato da je Ovčara bila u zoni odgovornosti vaše brigade. Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Rekao sam – ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete li uzeti transkript vaš sa Beogradskog suđenja, molim vas? Naći ćete ga tu. Stranica 73.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja mislim za moje kolege da je to stranica 72 engleskog transkripta. Tu ste svedočili u svojstvu svedoka. Dole ćete videti donji deo. Pita vas

advokat Nenad Petrušić: "Da li je Ovčara, dakle mesto, bilo u zoni odgovornosti 80. motorizovane brigade iz Kragujevca?" Vaš odgovor: "Da".

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne vidim gde piše, ali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 73. strana, pogledajte?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: 73.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dole, niže, red, na primer, 12 odozdole... Advokat Nenad Petrušić, pa vaš odgovor. Jeste li pronašli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste pred beogradskim sudom svedočili u svojstvu svedoka, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Položili ste svečanu zakletvu i znate šta znači lažno svedočenje, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ovde ste položili svečanu zakletvu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, sad mi objasnite. Mislím, imamo dva potpuno različita vaša odgovora na isto pitanje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Slažem se, s tim što... ja i onda i sada isto sam bio u dilemi, da li podrazumevate pod zonom... mislim, to što je moje znanje toliko, toliko je. Zona odgovornosti znači deo gde smo se mi kretali i radili. To sam tad rekao "Da". I ako je u tom smislu bilo, ovaj, pitanje i juče i danas, onda smo na tom terenu radili. Znači, mi smo na tom terenu živeli i... i to je bila naša obaveza da radimo. Ali odgovor "Ne" je u smislu... ko je od starešina... stariji za... za... za tu, za taj teren. Znači, da li je 80. motorizovana ili Operativna grupa Jug, ili neko treći. Znači, moj deo rada je... ako ja... mislim, ako je to zona odgovornosti, onda je znači... četa vojne policije bila zadužena da radi na svim... na, na celom potezu gde se nalazila 80. motorizovana. Znači, u tom smislu je... i onda je bio odgovor "Da", i biće i danas. Ali ako ste mislili ko komanduje u pravom smislu reči, ko je najstariji starešina na tom terenu, to nisam znao. I zato sam i rekao da ne znam. Ako sam uspeo da objasnim zašto je "Da", zašto je "Ne".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nisam ja pitao ko... samo trenutak.

TUŽILAC MOORE: Časni Sude, samo da prekinem za trenutak. Znam da je jako teško da optuženi budu mirni. Ali vidim da general Mrkšić klima glavom i time iskazuje da se slaže ili ne slaže kada se neki odgovor da. Ja bih ga zamolio da to više ne radi. Imam razumevanje za poziciju optuženih, ali nekada to daje svedoku pogrešan utisak.

SUDIJA PARKER: U redu. Hvala vam. Gospodine Mrkšiću, vidim da ste prihvatili. Gospodine Lukiću, hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ: Mene je gospodin Moore prekinuo u ovom ispitivanju, u ovom trenutku, baš je bilo nepotrebno da sad se reaguje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vas nisam pitao ko je komandant za ceo sektor, znači samo sam pitao za...

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, bio je to dobar trenutak. U redu? Danas bih hteo da izbegnemo napetost koja se razvila juče, posebno između vas gospodine Lukiću i gospodina Moorea. Tako da bih voleo da stvari budu relativno mirne. Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ: Rešili smo taj... tu tenziju naknadno... juče.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je rejon Ovčare bio u zoni gde su se nalazile jedinice vaše brigade? Eto, prostije.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: E, to već da. Znači, u tom smislu sam ja i onda shvatio taj odgovor. Sad sam shvatio sasvim drugačije. I juče i danas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi kad ste došli u Negoslavce, javili ste se Vojnoviću, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pročitao sam u vašoj izjavi koju ste dali OTP-u da o tome nije bilo pitanje. Dok ste bili u Negoslavcima, da su vam tu pomagali i mesne jedinice TO, to ste naveli negde, pretpostavljam na tim punktovima. Da li se sećate toga? Moje drugo pitanje: Da li ste s njima imali bilo kakve probleme?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. U Negoslavcima je postojala jedinica TO-a, koja je po danu obavljala svoje redovne poslove i aktivnosti... po... po kućama, a u toku noći su uskakali, pomagali u dodatnim stražarskim mestima, koja smo uključivali u toku noći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste s njima imali nikakav problem u saradnji?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste odgovarali tužiocu i opisali komandno mesto vaše brigade. Da li sam ja dobro shvatio, da ste vi rekli da ste čuli da je tu Šljivančanin dolazio, ili da je tu u blizini negde sedište Šljivančaninove grupe? U odnosu na komandno mesto vaše brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, i jedno i drugo. Znači, i da bi svraćao kod komandanta, i da je u neposrednoj blizini, mislim ne u neposrednoj blizini, na kraju ulice, gledano s komandnog mesta, odnosno mesta gde je spavao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi na "Ovčari", samo to da raščistimo, Šljivančanina tih dana kad ste vi bili na "Ovčari", u hangaru i oko hangara niste videli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od bilo koga tad tu u hangaru, oko hangara tih dana, 18. i 20. čuli da je Šljivančanin dolazio?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kakve uniforme nose vojni policajci kad su na zadatku u ono vreme, u Vukovaru?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, iz početka 1991. godine pa možda tamo do pred kraj 1991. godine, sve jedinice, uključujući i vojnu policiju su imali SMB uniformu... s tim što su samo vojni policajci imali bele opasače.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vaši vojni policajci su nosili bele opasače... oprtače, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Svi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opet ćemo da vidimo šta ste izjavili na beogradskom suđenju, stranica je 73, u vezi ove teme koja je meni interesantna.

ADVOKAT LUKIĆ: Za kolege iz Tužilaštva pročitacu jedan deo, malo je duži. Moram polako. Stranica 72 na engleskom jeziku.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li našli gospodine Vezmaroviću? 72.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta? Jesam, ne znam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo gore. Čitam, 4. red. Vi kažete, odnosno počecu stranicu pre toga, kraj, da ima kontekst. Nataša Kandić vas pita: "Da li su zaštitu zarobljenika sa Mitnice organizovali pripadnici vojne policije 80. motorizovane brigade ili su bili i policajci Gardijske brigade?" Sudija, predsednik Veća, nadovezuje se: "Odnosno, pripadnici kojih drugih jedinica?" Vaš odgovor: "Ako sam dobro čuo pitanje, pitali ste da li su..." Sudija: "Prvi dan, prva grupa". Vaš odgovor: "Da li su prvu i drugu grupu obezbeđivali samo iz 80. motorizovane? - Da." Nataša Kandić, punomoćnik oštećenih: "A da li vaši policajci nose bele oprtače?" Sudija: "Pitan je. Pitan". Nataša Kandić: "A da li i ovi iz Gardijske brigade policajci nose?" Vaš odgovor: "Da". Nataša Kandić: "Znači, nema nikakve razlike u uniformi?" "Ne, ne, pazite", to je vaš odgovor, vaš odgovor: "Ne, ne, pazite..." Sudija vas pita: "Da li ima razlike u uniformi?" Vi kažete: "To je uniforma koja je bila, ako mogu da odgovorim?" postavljate pitanje. Sudija kaže: "Odgovorite? Odgovorite dakle na pitanje: da li ima razlike u uniformi? Vi me ne slušate... Da li ima razlike u uniformi između pripadnika vaše jedinice i pripadnika policije Gardijske brigade?" Dao sam ovaj veći uvod, jer je ipak takav kontekst dijaloga. Vaš odgovor konačno ide: "To sam pokušao znači... Uniforma je bila jedinstvena u to vreme za celu veliku Jugoslaviju, ako tako mogu da kažem, znači: i u Sloveniji, i u Hrvatskoj, i u Makedoniji, i u Bosni, i u Crnoj Gori i Srbiji. Svi smo nosili istu uniformu. Znači, svi iz vojne policije su potpuno iste uniforme imali". Dalji deo odgovora više mi ne znači. Ovo što sam pročitao potvrđuje prvo ono što sam vas pitao za vašu jedinicu. Sada mi kažite, da li ostajete pri ovom što ste rekli pred beogradskim sudom - da su svi vojni policajci imali iste jedoobrazne uniforme kad su na zadatku, sa belim oprtačima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, koliko ja znam, svi vojni policajci nose bele opasače, s tim što u ratnim uslovima mogu da se nose i SMB, oni klasični opasači.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo dalje. Preći ću sada na drugu temu. Ko vam je bio pretpostavljeni starešina, po komandnoj liniji?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, komandant Vojnović i organ bezbednosti potpukovnik Jeftić, Dragi Vukosavljević.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U kom smislu vam je organ bezbednosti bio po komandnoj liniji pretpostavljeni, ili prostije, na osnovu kog propisa je to predviđeno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači od kad sam ja u vojnoj policiji, jedine kontakte sam imao sa organom bezbednosti. I na vežbama i u ovom ratnim zadacima je bio starešina koji je mene usmeravao šta treba raditi, kako treba raditi, izdavao naređenja, zadatke, kontrolisao rad... i komandant, razume se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li nam možete reći koji je osnovni, bazični propis, za sve vojnike i starešine u JNA bio tada, takozvani "bukvar" koji su svi morali da znaju? Kako se zove taj propis?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo šta ste pitali. Kako se zove akt po kojem smo znači... Pa, šta znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da vas podsetim?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kažite?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Pravilo službe oružanih snaga".

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa PS, dobro, dobro. Mislim, to je... Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Njime su regulisani svi osnovni odnosi za sve vrste i strukture u JNA, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Možda je bolje rečeno da je to neki poslovnik. Ali 'ajde, nek' bude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koji je u to vreme bio osnovni dokument vojne policije, propis? Ili da vam pomognem, da li je to bilo "Pravilo službe o radu vojne policije JNA"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Koliko se sećam.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja bih molio sada da pogledamo jedan dokument. To je dokument po Pravilu 65ter, koji Tužilaštvo ima nameru verovatno da uvede, a i nas interesuje. Ima oznaku 65ter, dokument 397. To je "Pravilo službe vojne policije" iz 1985. godine. Ja bih molio da se na ekran stavi ispred svedoka stranica 9. Ima ERN oznaku 0207-2100.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da sam vam to dao u setu ovih dokumenata.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da potražim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Imate i na ekranu, pa će možda... ako vidite. Samo me interesuju ovi članovi tu. Vidite, ja ću pročitati sada polako ovaj član 12: "Vojnom policijom rukovodi i komanduje...." Samo trenutak, ne razumem zašto je stavljeno na engleski, ali dobro, neka ostane na engleskom: "Vojnom policijom rukovodi i komanduje starešina vojne jedinice i ustanove u čijem se formacijskom sastavu nalazi jedinica vojne policija ili joj je pridodata". Ići ćemo posle dalje, ali prvo

ovaj član da vas pitam. U vašem konkretnom slučaju, vaše jedinice vojne policije, ko komanduje vašom jedinicom vojne policije? Po ovom članu 12? Kako vi to tumačite?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je to potpukovnik Vojnović.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Slažem se potpuno s vama. Sad ćemo da pročitamo član 13: "Vojnom policijom u stručnom pogledu rukovodi starešina organa bezbednosti vojne jedinice i ustanove u čijem se formacijskom sastavu nalazi jedinica vojne policije ili joj je pridodata. On predlaže starešini vojne jedinice i ustanove upotrebu jedinice vojne policije, i odgovoran je za borbenu gotovost jedinice vojne policije i izvršenje zadataka. U rukovođenju jedinicom vojne policije, starešina organa bezbednosti iz stava 1 ove tačke ima prava i dužnosti koje imaju starešine rodova i službi vojnih jedinica i ustanova u rukovođenju jedinicama i rodova u službi". Ko je po ovoj odredbi člana 13 vama starešina koji vama stručno rukovodi iz organa bezbednosti? Kako vi to tumačite?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To je ono što sam rekao. Znači potpukovnik Jeftić i Dragi.... i kapetan Dragi Vukosavljević. Tako sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Potpukovnik Jeftić, pod uslovom da je u brigadi?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ako je u korpusu, onda Dragi Vukosavljević?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li iz ovog što sam pročitao, posebno iz ovog člana 13, piše bilo gde da organ bezbednosti komanduje vojnom policijom ili stručno rukovodi, onako kako ste prvo počeli da objašnjavate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne piše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, ono što ste rekli, on stručno usmerava vaš rad, predlaže komandantu određene mere, i ovo što se tačno na... posle u posebnim propisima... to nećemo ovde u toliko to detalja da idemo, ali... ne komanduje vojnom policijom, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Tako piše. Je l' ste to hteli? Tako piše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je načelnik bezbednosti mogao da izda bilo kakvo naređenje a da to ne odobri komandant?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To već ja ne mogu da znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste vi prihvatili neku naredbu organa bezbednosti, a da to ne proverite kod komandanta?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo ćemo još za trenutak da... kad smo na tom dokumentu, sledeću stranicu, paragraf 14. Tu govori o organizacijskoj jedinici SSNO nadležnoj za poslove bezbednosti, koji u stručnom pogledu rukovodi vojnom policijom, pa između ostalog, ostvaruje uvid u stručne obuke vojne policije i predlaže i preuzima mere za njeno unapređenje, učestvuje u izradi organizacije formacije jedinice vojne policije... pa čak učestvuje i u kontroli i oceni stanja borbene gotovosti jedinice vojne policije. Da li ovo što sam sad pročitao, s obzirom na ono što ste juče

govorili za Jeftića, da li se to odnosilo na... u mirnodopsko vreme šta je Jeftić radio... u odnosu na vašu jedinicu? Ako se sećate, ako ne, ići ćemo dalje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim da vas nisam najbolje razumeo šta ste pitali... da bih vam odgovorio nešto bliže. Ali za vreme mirnodopskih uslova, ja sam jedino kontaktirao sa organom bezbednosti i njegove zadatke izvršavao... i njegova naređenja izvršavao. I to nastavio posle ovaj, i u ratnim uslovima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja bih molio da se ovaj dokument ceo uvede u dokaze, jer ćemo ga verovatno i mi i Tužilaštvo i eksperti koristiti.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Je l' to ovaj...

SUDIJA PARKER: Usvaja se u spis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 435.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeste li ceo dokument...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nema veze. Nema problema. Mi smo... nešto mimo vaše saglasnosti odlučivali. Sad vas pitam dalje. Vidim da ste vi čak i znači, taj dokument poneli sa sobom. To je originalni, je l' tako? "Pravilo službe vojne policije".

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovo su moje beleške... vezane sa... od potporučnika Ristića Relje sa predavanja. Isto je sve.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Zato što tako izgleda omoćnica?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vojnović je bio vaš komandant, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste slušali i izvršavali njegove komande, i to je funkcionisalo otprilike, iz onog što sam čuo na svedočenju, na sledeći način, odnosno sledeće komande. Iz onog što ste do sada svedočili, ja sam video da kad ste došli u Negoslavce, vi ste se javili potpukovniku Vojnoviću, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I on vas je 18. pozvao da pronađete odgovarajući objekat za privremeni prihvrat tih zarobljenika, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I on se složio sa predlogom, nije važno čijim, ali on je na kraju odobrio da taj hangar se koristi za prihvrat, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I on vam je rekao, odnosno naredio, da se taj hangar očisti i pripremi za prihvrat, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I on vam je rekao da treba da sačekate i prihvatite zarobljenike. Tako ste rekli na beogradskom... pred Vojnim sudom.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bih molio da se na ekran stavi za trenutak dokaz 371. To je operativni dnevnik 80. brigade, stranica OD00-0615... Molio bih da se uveća 18. jedanaesti u 16.00 časova. Još malo niže. E...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da pročitam naglas. Malo je ovaj rukopis teži, ali piše sledeće: "Prva grupa sa četiri kamiona sa sedamdesetak ustaša stigla u pritvor. U toku noći dovedeno je još stotinak". To me ne interesuje. Interesuje me sledeće: "Za komandanta logora određen je potpukovnik Danilović Rade, a u obezbeđenju su učestvovali skoro sve starešine komande brigade". Da li vam je bilo poznato da je za komandant logora tog, tog dana u 16.00 časova, postavljen načelnik štaba potpukovnik Rade Danilović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li ga videli tamo kada su došli zatvorenici?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Verovatno je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I niko vas nije obavestio da je on komandant logora?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi tvrdite da vam je Vojnović, kada vas je upoznao sa Karanfilovim rekao, a to ste izjavili pre neki dan, 8. maja, da je Karanfilov nadležan za transport tih lica, da će oni provesti tu noć, da će vam od tada, tokom te operacije njihovog obezbeđenja... na operaciji njihovog obezbeđenja nadređeni biti Karanfilov. To ste izjavili prekjuche, je l' se sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prvo u odnosu na ono što ste rekli juče, kad ste pominjali ona lica koja su dolazila i interesovala se, ja vidim iz ovoga što ste rekli preključe, da ste vi znali da će oni tu provesti tu noć, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Za Mitničku grupu pričate?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da, da.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da treba sledećeg dana da idu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, tako mi je rečeno, da oni spavaju, da ostaju tu u toku noći i da će najverovatnije sutra oko 8.00 da dođe Karanfilov i da ih...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Taj zadatak koji vam je Vojnović dao i koji vas je upoznao da ćete naređenja za tu operaciju primati od Karanfilova, završen je sledećeg dana kada ste predali ta lica Karanfilovu, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste, tako ste rekli juče, o tome obavestili Vojnovića, kada ste doneli onaj spisak koji je kucan kod njega, kada vam je rekao da treba da sada nosite taj spisak u Mitrovicu, jer su ovi već otišli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Taj novi zadatak vam je dao Vojnović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vratićemo se opet malo na 18. Ovo sve što sam vas pitao, to je znači sledeći dan. Vi pred ovim Sudom gospodine Vezmaroviću tvrdite da vam je zadatak da naređenja u vezi obezbeđenja tih lica primate od Karanfilova, da vam je taj zadatak izdao Vojnović na samoj "Ovčari", kad su oni došli ispred hangara, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste vi sigurni da vam je to Vojnović rekao?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisam siguran... izgovorenih reči, ali... znači, postupak je bio da smo razgovarali, da mi je... da smo se upoznali i da mi je rekao da će sad nadalje... ceo postupak da bude... od strane Karanfilova. Znači... tačan, tačno izgovorenih reči se ne sećam, ali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Reči se ne sećate, svih detalja, ali sigurni ste da je to bio Vojnović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tu odluku vašeg komandanta da naredbe za tu operaciju, tu akciju obezbeđenja tokom te noći primate od starešine koji nije iz vaše jedinice... da li ste to uneli u svoju radnu beležnicu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ja imam samo zapisano da eventualno mogu da kontaktiram kapetana Karanfilova. Znači, mesto gde bi, gde će on biti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To smo videli. Odgovor je: Da li ste upisali činjenicu da vam za to obezbeđenje komanduje starešina koji nije iz vaše jedinice? Da li ste to upisali u radnu beležnicu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam, ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li ste to uneli u dnevni izveštaj... ako ste ga sačinjavali tog dana?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Koliko se ja sećam... posle desetak dana, nepunih desetak dana, znači prvih možda pet, šest dana je išlo to redovno, što se tiče dnevnih izveštaja... i onda je to prestalo. Znači, ne sećam se da sam pravio pismeni izveštaj u to vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od toga da primate naređenje od starešine iz druge jedinice, obavestili dežurnog oficira u komandi brigade?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li ste ga posle pitali, da li je on od nekog drugog obavešten o tome?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažete da niste znali da je Danilović komandant logora. Ali znate da je on načelnik štaba. Da li ste njega možda obavestili o tome?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pogledaćemo za trenutak vašu izjavu koju ste dali istražnom sudiji u Novom Sadu u postupku beogradske Ovčare, znači u istražnom postupku beogradske Ovčare... 24. šestog 2003. godine... Stranice nisu numerisane, stranica je 2.

ADVOKAT LUKIĆ: Čitam 4. pasus iste stranice na engleskom, tako da moje kolege mogu da prate.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste našli tu izjavu iz Novog Sada?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam je li 4. pasus ovo što je podvučeno?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Već popodne..." jeste li našli to? Izjava, izjava kod istražnog sudije Alimpića, 24. šestog 2003. godine.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Druga strana?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Druga strana. Paus počinje: "Već popodne..."
Faktički prva strana.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Aha, prva strana. Dobro, dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Već popodne..." jeste li našli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čitam polako: "Već popodne istog dana potpukovnik Vojnović mi je rekao da će stići prva grupa zarobljenika, pa sam ja sa jedno 15 do 20 pripadnika čete kojom sam komandovao, došao na "Ovčaru". Ubrzo su stigli vojni autobusi u kojima su bili zarobljenici. I tada mi je rečeno da treba da primam naređenja od kapetana Karanfilova, organa bezbednosti, ali ne znam tačno iz koje jedinice. Ja znam da mi je neko od starešina to preneo, ali ne znam tačno ko." To je bilo pre godinu i po dana. Jeste li se vi to naknadno setili da je Vojnović, ili ste tada isto znali, pa niste hteli da kažete? Ili to možda nije bio Vojnović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Je l' ovo novi pasus? Mislim.. ja treba da, ovaj... novi pasus je novi pasus, nova ideja, novo razmišljanje, novo pitanje. Mislim da se čak novi pasus ne odnosi na prethodni.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A šta onda znači u tom novom pasusu ta reč "to"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "To preneo"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne znam. Ne znam ni šta je bilo pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hajde pročitajte ponovo u sebi još jedanput taj pasus i tu sledeću rečenicu, pa kažite da li je to van istog konteksta?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pročitao sam i kažem vam, između ide neko pitanje. Ja ne znam šta ide između. Jer ne pričam, koliko se ja sećam, ne pričam, ovaj... u kontinuitetu, nego me pitaju... obrnutim redom. Znači, prvo sudije, pa posle ostali. Ali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo sekund, samo sekund. Da raščistimo tu stvar o formi postavljanja pitanja.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali čak i da ostane ovako, ništa ne narušava ono što sam izgovorio, ako se ja dobro razumem. Znači... znam da mi je neko od starešina to... Šta kaže: "Ja znam da mi je neko od starešina to preneo, ali ne znam tačno ko." Čak i tu ništa. Ne, ne znam šta... šta je tu... šta je tu sporno u mojoj izjavi?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prosto ću vas pitati, ako nije ništa sporno. Da li ste u Novom Sadu pod zakletvom izjavili da ne znate ko vam je preneo da se javite Karanfilovu i da ćete primiti naređenja od Karanfilova?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim, pazite, "ne znam" i "ne sećam se", znači, to su za mene dve potpuno iste reči. Ali ne znam... 'ajde. Jer, u svim daljim mojim izjavama svuda stoji da ne znam ko mi je to rekao, ili samo ovde kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sada pitam... gospodine Vezmaroviću, vi ste davali puno izjava, je l' tako? Pretpostavljam da ste u svakoj izjavi govorili istinu, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da znate i da ste upozoreni, tako piše na zapisniku, od sudije Alimpića, šta je lažno svedočenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I da ste tom prilikom govorili istinu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi tom prilikom sudiji Alimpiću, kako piše i kako ste vi potpisali, rekli da ne znate ko vam je rekao za Karanfilova, za razliku od svedočenja pred ovim Sudom, gde ste rekli da je to bio Vojnović? To vas pitam. Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ma ja ni... Ne, pazite, hoću da vam kažem, da i tog trenutka ovo što piše, po meni ne narušava ono što vam ja govorim. Znači, ja ovde nisam izgovorio da mi to nije rekao Vojnović. Je l' ja dobro tumačim ovo što piše?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mogu da vas pitam drugačije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kažite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste davali izjavu 2003. godine, jeste čuli za pukovnika... potpukovnika Vojnovića da je bio vama komandant pre toga?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' niste hteli da kažete njegovo ime ili vam on to nije ipak rekao?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa rek'o mi je... Ali ja ovde nisam rekao da mi on to nije rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tumačićemo. Nećemo da se zadržavamo više na ovome.

TUŽILAC MOORE: Mogu li samo da skrenem pažnju Sudu i gospodinu Lukiću na stranicu 24, red 24. Ne znam da li je to tačan prevod, jer dosta je to brzo išlo. "Ovo pokušavam da kažem u ovom trenutku da to što ovde stoji nije suprotno od onoga što ja kažem. Ja sam jasno rekao da Vojnović nije bio taj koji je to meni rekao". Možda ja to nisam baš potpuno shvatio. Koliko sam ja razumeo, svedok je rekao da Vojnović njemu jeste to rekao. Ne znam da li se radi o pogrešnom prevodu, ali je jasno da ovde nešto nedostaje, što je možda važno, ili ja to možda nisam pravilno shvatio.

SUDIJA PARKER: Hvala vam, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE: Takođe, ako pogledate stranicu 25, red 9, takođe tu postoji jedna nedoslednost.

SUDIJA PARKER: Nije jasan stav u transkriptu. Mi smo izbegli da vas prekidamo tokom vašeg unakrsnog ispitivanja, ali želimo da kažemo dve stvari. Prvo, Pretresno veće nema kopiju transkripta. Tako da kada su u pitanju ovakve stvari, mi ne možemo da pomognemo u smislu težine onoga što se govori. Tako da je ovde praksa da se nama dostave kopije, čak i ako se na kraju ne uvrste u spis. Jer to onda pomaže Pretresnom veću da prati svedočenje, da vidi gde su slabosti. Druga stvar, želimo da vas podsetimo da je bila uspostavljena praksa da ako se bavimo vojnim pravilima, onda ćemo u tom slučaju dobiti kopije na papiru. A mi nismo dobili Pravila službe vojne policije. Hteo sam da sačekamo kraj da bih vam sve ovo rekao, ali pošto smo sada imali zgodnu priliku, hteo sam da vam kažem sve što mi leži na duši.

ADVOKAT LUKIĆ: Pod jedan, ja sam pogrešno shvatio, ovaj... vašu naredbu da želite da dobijete *hard copy* dokumenata. Mislio sam da će to biti samo kada razgovaramo sa vojnim ekspertima, kakav je bio Trifunović. Ali, to u svakom slučaju smatram pogrešnim tumačenjem. A s druge strane, do sada vam nismo davali izjave da vi pratite, jer ste vi rekli da vi želite... da... da ne želite da dođete u dodir sa samim izjavama, inače... Mnogo bi mi draže bilo da i vi ispred sebe imate ove izjave, pa ću to svakako obezbediti na pauzi, za... za dalji tok.

SUDIJA PARKER: Hvala vam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću... ja tvrdim da iz onoga što sam pročitao vama, da ste vi kod istražnog sudije izjavili da ne znate ko vam je od starešina preneo tu informaciju da se javite Karanfilovu - da ste to izjavili i potpisali. Da li ste to tada tako izjavili pred istražnim sudijom u Novom Sadu? Prosto je pitanje: Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mislite da se setim šta sam izgovorio, toga se ne sećam. Ali ovde ne piše decidirano da sam rekao da mi to nije izdao Vojnović. Jer... ja vam kažem – novi je pasus. Novi pasus počinje sa nečim novim. A ja ne vidim smisao početka... ovog, zašto bi išao u novi pasus? Mislim, hoću da vam opet kažem. Znači, nisam rekao da mi to nije rekao Vojnović.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja moram da pročitam ponovo. Sad sudije ispred sebe nemaju transkript, i ponovo ću da pročitam polako: "Već popodne istog dana, potpukovnik Vojnović mi je rekao da će stići prva grupa zarobljenika, pa sam ja sa jedno 15 do 20 pripadnika čete, kojom sam komandovao, došao na "Ovčaru". Ubrzo su stigli vojni autobusi u kojima su bili zarobljenici. I tada mi je rečeno da treba da primam naređenja od kapetana Karanfilova, organa bezbednosti, ali ne znam tačno iz koje jedinice". Nov stav...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Tu je kraj.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nov stav: "Ja znam da mi je neko od starešina to preneo...", piše "premeneo", "...ali ne znam tačno ko".

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I dalje pričam o... kontaktu. Ako vi sad čitate do kraja pasus, ja više ne pričam o prvom razgovoru. Ja pričam o drugom razgovoru između mene, Karanfilova i hrvatskih zarobljenika... starešina. Ako čitate do kraja... sled... jer kaže dalje: "Ja znam da su među ovim zarobljenim... zarobljenicima bili neke starešine Hrvatske vojske". Znači, ja sad pričam o nečem drugom. Više ne pričam, ne pričam o prvom razgovoru. Ako se slažete, ja ne mogu da se setim. Ali čitajući tekst... i ako vidite šta piše u tekstu, onda znači sad više ne pričamo o prvoj situaciji, nego pričamo o drugoj situaciji. Jer u prvoj situaciji nisu bili hrvatski... hrvatske starešine pored nas.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitam vas još jedaput: Da li ste izjavili kod istražnog sudije i potpisali da ste izjavili rečenicu: "Ja znam da mi je neko od starešina to preneo, ali ne znam tačno ko"? Da li ste to izjavili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Piše ovde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To samo piše ovde. Da vam kažem, ja sam vam rekao da piše, to ništa nije...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali sam vam isto tako rekao na pitanje: Da li ne znam da mi je rekao to Vojnović, da to ne može da stoji iza ove rečenice.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li u tom kontekstu kod istražnog sudije u Novom Sadu pomenuli ime Vojnović?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ma ne mogu da se setim, ja... mislim, zaista, ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:...bez papira radim već od 1991. godine... od 1998. godine. Prvi put sad gledam neke papire... Mislim, zaista je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste pre dolaska ovog konvoja, o 18. govorimo, znači o Mitničkoj grupi... odredili obezbeđenje i postavili ga na određene tačke, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Je l' ste rekli pre dolaska? Je l' tako?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: A, ne pre dolaska. Mislim, tek kad su stigli. To su bila razmišljanja kako bi trebalo da se uradi. Znači, jedno je u teoriji, a drugo je praksa. I znači, kada smo ušli u praksu, onda je to bilo malo drugačije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li sami onda odredili mesta gde će oni da budu obezbeđeni? Koliko unutra, koliko napolje, kad su oni smešteni?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vama Karanfilov nije dao nikakvu naredbu u pogledu načina obezbeđenja, povećanja ili smanjenja, obima obezbeđenja ljudi i organizacije, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja ću da, da pokušavam da vam odgovoram ovaj, što kraće. Ali moram da, da... ovog trenutka samo izgovorim... Pitate me o nekim sitnicama kojih zaista ne mogu da se setim. Mislim, to se događalo... pre toliko godina. Pričamo o tome da li sam ja, ovaj, u 16.15 držao ruku u levom ili desnom džepu. Znači, odgovoriću vam da mi nije davao instrukcije. Ali zaista su pitanja...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja vam kažem, odgovorite mi samo ono čega se sećate. Ali s druge strane, moram da kažem da ste vi jasno opisali koje vam je on instrukcije dao. Sad ću da pročitam, pa sam zato pitao... vidim da neke detalje pamтите. Znači, samo mi odgovorite ono čega se sećate. Idemo dalje. Evo šta ste vi pre dva dana rekli da vam je Karanfilov rekao, na stranici 79 radne verzije transkripta, 8. maja ovde u sudnici. Vi ste rekli sledeće: da vam je Karanfilov rekao da su to zarobljenici, hrvatski vojnici koji su se predali na Mitnici tog dana, da su svi razoružani. Da je jednom dozvoljeno da zadrži svoj perorez. Da treba da postupate u skladu sa Ženevskim konvencijama (Geneva Conventions). Da među njima ima i određeni oficiri, starešine, koje imaju poseban status po Ženevskim konvencijama... i da će po njih sledeće jutro neko da dođe. I kako ste rekli, dao vam je svoje ime i prezime i da kažem, kontakt mesto gde možete da ga potražite tokom noći. To ste rekli pre dva dana?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je li ima još nešto što vam je tada rekao prilikom vašeg prvog susreta a da ste zaboravili da kažete? A da se sad sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: 'Ajde, ogovoriću kratko – ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Složićete se sa mnom gospodine Vezmaroviću, da sve ovo što sam pobrojao su instrukcije i informacije, klasičan posao organa bezbednosti, kada obaveštava starešinu vojne policije, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislili ste kad meni izdaje zadatak? Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste li dobili vi tu od njega neku naredbu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nisam razumeo, šta ste mi rekli, kakvu naredbu?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sve ovo što sam pobrojao. Pitam vas da li ima još nešto? Je li vam nešto Karanfilov tom prilikom naredio?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa kako da mi nije naredio?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa naređenje da postupam sa zarobljenicima po Ženevskoj konvenciji. To je naređenje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je naređenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa prosto rečeno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: I šta sad... Izvinite, je l' mogu da napravim digresiju? Ja sam ušao ovde u Sud i mogu da, da se ponašam kako hoću, s tim što sam ušao i poslužitelj mi je rekao da, da moram da ustanem. Ja već poštujem neka pravila. Nije on meni naredio da moram da ustanem, ali mi je rekao da su to pravila.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To su normalno pravila, što ste dali primer, nečega što vi ne poznajete. A pretpostavljam da kao vojni policajac i starešina znate šta piše u pravilama vojne policije o obezbeđenju zatvorenika, je l' tako? Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Što kaže naš narod – izbrojaću do deset. Znači ovako. Sve o čemu vi pokušavate da me pitate je...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte da...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... u teoriji. Ja pokušavam da vam ispričam praksu, a vi me pitate teoriju. Izvinjavam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da kažete da vi u praksi niste znali šta su Ženevske konvencije i kako treba da se ponaša sa zatvorenicima, dok vam to nije rekao Karanfilov? To hoćete sada da mi kažete, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Izvinjavam se. Imam utisak da smo promenili broju... boju tona. Znači ovako, hoću da vam kažem da sam u praksi radio onako kako sam umeo da se snađem kao starešina. I hoću da vam kažem da sam ono što sam učio, jako malo mogao praktično da primenim u praksi. Ali sam se snalazio i radio onako kako sam znao i umeo. Kao rezultat toga, do 15. dvanaestog, dok sam bio tamo, nijedan moj vojnik nije povređen, nije... ovaj, stradao. Izvršavali smo zadatke, i sve je bilo u redu. To hoću da vam kažem. A kako je u praksi... kako je u teoriji, to je... A da sam grešio, i to hoću da prihvatim kao starešina, bez daljnjeg.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' se sećate, ja mislim da ste to odgovorili, pa se izvinjavam ako se ponavljam. Tom prilikom, vidim da je veliki broj, tako reći, sve starešine su bile tu tada, iz brigade? Je l' se sećate, je l' tu bio Dragi Vukosavljević tada, 18. u 16.00 časova, odnosno u to vreme?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja poku... mislim... moje tumačenje ide ovako. Znači, radio sam posao onako kako sam znao i umeo. I kažem, bilo je mnogo starešina sa raznim činovima. Ne mogu da, da decidirano kažem ni da je bio, ni da nije bio. Znači, ako meni neko kaže da je bio tamo, ja ću da prihvatim. Ako sam siguran da ga ja nisam negde na drugo mesto poslao, i šta ja znam. Znači, prihvatam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:da je bio i Dragi Vukosavljević.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte da... da prihvatate. Nemojte da... Znači, vi ovde odgovarajte: "da", "ne", "ne sećam se". Sve ćemo prihvatiti, ali nemojte da kažete "prihvatam", to... Znači, samo... ako se ne sećate, kažite...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je vaše pitanje...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... "Ne sećam se".

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je vaše pitanje bilo takvo da sam mogao da odgovorim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li ja grešim kada tvrdim da je u skladu sa propisima, s kojima pretpostavljam i tvrdim da ste i vi upoznati, da organ bezbednosti može samo stručno da ukaže vojnoj policiji na način izvršenja određenog zadatka, osim ako bi komandant na njega preneo ovlašćenja da komanduje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Hoćete da me uputite na PS, a zadnji deo rečenice koji ste izgovorili, ne znam da stoji u PS-u. Ali opet vam kažem, čisto napisana strana je teorija. I ako se bavimo teorijom, dozvolite mi da, da uzmem ovaj, da čitam, pa da tumačimo propis da li je dobar ili nije. Ja hoću da prihvatim da je napisano ispravno, sve dok se ne promeni. Hoću da prihvatim da pokrenemo postupak promene toga što je napisano. Ali nemojte da sada pričamo o praksi, mislim...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hajde da ne teoretišemo. Hajde da pričamo o praksi. Da li biste vi prihvatili da vam izdaje naređenje starešina iz druge jedinice, da vam to nije rekao vaš komandant? To je moje pitanje.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... starešinu... ako ste... ako sam dobro razumeo pitanje. Pitali ste me, da li bih prihvatio naređenje da me...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da vam komanduje...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:...da mi komanduje, a da me pre toga... kapetan... moj starešina...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Komandant?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:.. komandant nije o tome... obavestio? Pa ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa to.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To je sasvim već...

prevodioci: Prevodilac nije čuo kraj odgovora svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Bolje ćemo se razumeti kroz praksu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja...

ADVOKAT LUKIĆ: Aha. Odgovor je bio "Ne".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi u to vreme niste znali, tako ste svedočili, tako ste čak rekli još i u Beogradu na suđenju, iz koje jedinice je Karanfilov?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne... Mislim, nisam znao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da vam je on... Vojnović to rekao, ali da...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeste, jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... ste to zaboravili. Ako vam ja kažem da je moja teza da Karanfilov vama nije naređivao, niti mogao da naređuje, već vam je samo preneo stručne informacije i instrukcije, što inače radi organ bezbednosti, i što je inače i Karanfilov rekao na raznim svedočenjima, pred raznim sudovima - šta kažete o tome? Da grešim?

TUŽILAC MOORE: Ja imam prigovor na način na koji je ovo pitanje formulisano. Moj uvaženi kolega u stvari, svedoči. Ako želi to da uradi, onda mora da pozove Karanfilova.

SUDIJA PARKER: Gospodin Moore je potpuno u pravu, gospodine Lukiću i mislim da ste i vi svesni toga.

ADVOKAT LUKIĆ: Da, da. Izvinjavam se. Želim da napomenem jednu stvar ovom svedoku i on je upoznat da su sve te činjenice predočavane i... pa sam u tom smislu zato rekao, što je on o tome prilikom suđenja kad su mu postavljali pitanja se izjašnjavao i o takvim stvarima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, da li grešim ako tvrdim ovo, da Karanfilov vama nije mogao da izda naređenje, već samo instrukcije i informacije? Je l' grešim, da ili ne? Prosto.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Grešite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je Vojnović, vaš neposredni starešina, po vama imao razloga da nekog obmanjuje o tim činjenicama? Da li vam je pričao da on želi da prikrije te činjenice... u vezi Karanfilova i određivanja te naredbe? Da li vam je on to pričao... nešto o tome?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Potpukovnik Vojnović je starešina sa kojim ja imam povremeno kontakte. Ovo bi već bilo pijenje kafe i ćaskanje, ovo što ste me pitali. Znači, nisam pio kafu sa potpukovnikom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste od njega bilo kad, ako ste ga viđali... naknadno, bez pijenja kafe, na primer pred sudom, pre svedočenja, posle svedočenja, čuli i razgovarali o tome šta je on povodom ovoga izjavio?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Od svih razgovora van... sudnica i onih objekata gde smo razgovarali, počev od... restorana u Kragujevcu... zaključno sa ovim ovde... mislim da sam samo sa Novicom jednom prilikom ili dva puta progovorio... vezano za ovo. I posle tog razgovora sa njim... je jedan dan koji mi je stalno lutao - bio jasan. Jer je... iz tog razgovora sa Novicom... je taj dan... ovaj, hajde tako da kažem, razjašnjen. Jer on je... prihvatio sam, i to jeste istina, da smo išli za Nijemce.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad ste se vraćali kolima sa svedočenja u Beogradu, onda je on rekao da ste vi nosili novac u Nijemce. I tako ste se setili, je l' tako? Mislimo na Novicu Trifunovića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Nismo se vraćali autom zajedno. On je otišao pre mene. Ali smo na pauzi, ovaj... progovorili par rečenica.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, završićemo sa ovom temom, još samo dva pitanja, i mislim da će biti vreme za pauzu. Kad ste taj posao završili 19. i kada su predati zatvorenici, predali ste Karanfilovu, tako ste rekli, i on vam je rekao da treba da se prekuca onaj spisak koji ste prethodno radili. Da li vam je on ili bilo ko tu rekao ili u komandi, da se očekuje neka nova grupa zatvorenika? Ja mislim da ste to već odgovorili, ali... ako mogu da dobijem ponovo odgovor?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je po vašem saznanju vaš saobraćajni vod... vod ili odeljenje saobraćajno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Vod.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je vaš saobraćajni vod učestvovao u transportu bilo koje grupe? Da li znate nešto o tome? Mislim na Mitničku grupu od... do i od "Ovčare" ili eventualno, iz vukovarske bolnice? Da li vam je poznato da su vaši saobraćajci u bilo kom aspektu transporta učestvovali?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači... niko nije, ovaj, od vojnih policajaca učestvovao u... obezbeđenju konvoja.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, možemo li da napravimo sada pauzu, pa da pređem na sledeći dan?

SUDIJA PARKER: U redu. Nastavićemo u 11.20 časova.

(pauza)

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću, opisali ste juče, u stvari, prekjuche kada ste svedočili gospodinu Mooreu o tom dešavanju tokom noći, kada su dolazili neki ljudi koji su se tu pojavljivali prvo veče, znači govorim, prvu noć, koji su dolazili i interesovali se ko su ti ljudi unutra, pa ste rekli tom prilikom da je, po vama, bilo... normalno što su dolazili i interesovali se za zarobljenike i da je to, po vama, bio jedan normalan razgovor sa tim ljudima. Moje pitanje: Sledećeg dana kada ste raportirali, kako ste rekli Karanfilovu prilikom preuzimanja, da li ste mu na takav način isto preneli tu činjenicu? Da li ste uopšte rekli i da li ste preneli na takav način tu činjenicu oko dolazaka tih ljudi tokom noći kod hangara? Konkretno, da nije bilo nikakvih problema?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ako mogu da, da ponovim... ono što sam izgovorio je sledeće – da u izveštaju kapetanu Karanfilovu je stajalo da je obezbeđenje bilo korektno, bez... nasilja, bez problema većih. Da li sam mu sve detalje decidirano izgovarao ili nisam, toga se ne sećam. Ali... poenta izveštaja je bila da je... obezbeđenje u toku noći završeno... po pravilu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, tako sam shvatio. Ali vi se, znači, ne sećate precizno da li ste njemu pominjali dolazak tih ljudi. Ako se ne sećate, kažete. Ako se sećate, da li ste to nešto apostrofirali Karanfilovu kao neki problem? Ako se ne sećate, idemo dalje onda.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo za trenutak da se... pogledamo vašu beležnicu... stranicu 63. To smo juče gledali i pričali ste o toj... nakon onog spiska, onaj unos. E sad, nakon ovog spiska, ovaj unos koji počinje rečima: "Primljeni 18. jedanaestog oko 16.00 časova" i tako dalje... evidentno je, bar ja mislim da je to nesporno da je to neko drugi pisao, da to niste vi. Ono što je sudiju Parkera interesovalo, da nam kažete: da li je to vaš rukopis? Ja mislim da nije.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ako nisam izgovorio onda, evo sada ću da vam potvrdim – to je moj rukopis.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onda se izvinjavam. Meni to nije delovalo kao... A kažete mi, ovaj... vi ste rekli da ste vi lično popisivali ove... zarobljenike po imenima, prezimenima i ovim brojevima... je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ovo što sledi iza toga, to je isto znači vaš rukopis?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, i ako se ne varam, ne znam da li sam ovde izgovorio, rekao sam da se služim i jednim i drugim pismom sasvim korektno... a da sam imena i prezimena zarobljenika pisao... počeo ćirilicom, pa kada sam shvatio da mi je komplikovano zbog naziva, prešao na latinicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li sam ja pročitao to negde, a sad ne mogu da se setim gde u vašim izjavama, da ste vi rekli, da ste, da... da ste prvih... šest tih... oficira, da kažem, starešina, vi popisali, a da ste onda dali jednom koji je popisivao njihova imena, pa se posle nije slagao jedan broj, jer je neko zaboravio sebe da navede kad ste predavali u Mitrovici. Meni to sad prolazi kroz glavu, ali se ne sećam. Ako ste to izjavili, da li vam to možda vraća sećanje? Nije to meni bitan detalj toliko, ali... možda, ako je tako bilo ćete se setiti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, priča je za sebe vezano za tog jednog vojnika, koja je ovaj... interesantna samo u delu... neke šale. Znači... priča je išla da... nije dao isti broj zatvorenika... sa... predat... da... nego po spisku. Ali je više bila šala, nego što je... istina. Znači, našalili su se na moj račun. Jer, u trenutku kada su mi to izgovorili, ovaj... zahtevao sam da se svi zarobljenici ponovo izvedu, da ih ja, ovaj, po imenu i prezimenu prozovem i onda je završena priča, tako što smo popili kafu. Ali, spisak sam pravio ja lično.

prevodioci: Prevodilac nije uhvatio poslednji deo odgovora.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Dobro. Hvala. Nećemo o tome više. Ne mora dokument više da bude na...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, prevodilac je rekao da nije čuo poslednji deo odgovora na samom kraju. Možda bismo to mogli da razjasnimo.

ADVOKAT LUKIĆ: Svedok je rekao da je on spisak pravio i potvrdio je da je to njegov rukopis... Možete to reći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' tako gospodine?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da, da. Znači, spisak sam pravio ja... te noći i... kompletan... taj deo je... moj rukopis. Znači...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U redu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... na ovim stranama koje su kod vas.

SUDIJA PARKER: Da vas prekinem, gospodine Lukiću, da dovršimo pitanje. Spisak koji ste vi pripremili, da li je on bio ispravan ili je u tom spisku bilo nedostataka?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: Ispravan je spisak, nego su se našalili ovaj, sa mnom samo u jednom trenutku. Znači 181 vojnik... 175 vojnika plus šest starešina. I toliko je po spisku.

SUDIJA PARKER: Da li ste mislili da kažete 181 ili 185? A meni se čini da ste ranije rekli 175?

SVEDOK VEZMAROVIĆ: 175 vojnika plus šest starešina.

SUDIJA PARKER: Hvala vam. Hvala gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada ste predali u Mitrovicu i kada ste se vratili, pretpostavljam da ste obavestili dežurnog u svojoj komandi da ste taj zadatak izvršili?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Opet kažem, ne sećam se tačno ko je... koga sam izvestio. Možda potpukovnika Vojnovića, možda dežurnog. Uglavnom, svratio sam do komande.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste tu informaciju, da li se sećate, rekli Karanfilovu? Da li ste ga uopšte kontaktirali nakon dolaska iz Mitrovice?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kapetana Karanfilova sam video znači, pre podne 11. i 20. uveče na "Ovčari". I van toga nigde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, odgovor je "ne"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE: Još jednom se izvinjavam što ponovo ustajem. Ali čini mi se da ovde stoji 11. ujutro. Čini mi se da je to greška u prevodu.

ADVOKAT LUKIĆ: Mislim da je čak svedok pogrešno... to rekao. 19. ujutru je rekao... je verovatno svedok mislio, pa je on pogrešno rekao.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam šta piše, ali mogu da ponovim. Znači, kažem da sam Karanfilova 19. pre podne video i 20. uveče.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Postaviću vam još samo jedno pitanje. Nije vezano za vaše svedočenje, ali je vezano za jedno drugo svedočenje koje smo ovde

čuli. Tokom te noći, večeri i noći, 18. na 19., da li ste videli da tu ispred hangara, na taj prostor, ili bliže možda "žutoj kući" ali da kažem, u tom vašem vidokrugu, da su stizala neka vozila sa civilima i muškarcima i ženom, i da su oni tu jedno vreme bili, pa onda autobusima otišli negde. Da li vam takav događaj prolazi kroz sećanje?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE: Još jednom, uz svo dužno poštovanje, koliko se ja sećam, to nije bio iskaz za noć 18. na 19. Ja sam mislio da se tu radi o 19. Ali, u svakom slučaju, sada u odgovoru vidimo raspored. Barem se ja tako sećam.

SUDIJA PARKER: Ja mislim da je to upravo deo onoga što je svedok izrazio kao jednu svoju zabrinutost na početku današnjeg svedočenja kada je došlo do konfuzije između 18. i 19. novembra uveče. Ostavićemo to gospodinu Lukiću, a onda gospodinu Boroviću, a ako nešto ostane nejasno, to će da razjasni gospodin Moore.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam ovo pitao konkretno za noć 18. na 19., znači kada je obezbeđena tu Mitnička grupa. A podsetiću gospodina Moorea da se radi o svedoku koji je davno još svedočio pred ovim Sudom, da je te večeri sa Mitnice došla... zajedno sa nekim ostalim licima, i otišla dalje. 18. veče... Ne govorim o onome što je govorio zaštićeni svedok. Idemo dalje. Molio bih da se sada stavi na ekran opet dokazni predmet 371, i to stranica 0D000-0616.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Opet ćemo pogledati operativni dnevnik... vaše brigade, upis za 12 časova, 19. novembra. Ja ću da pročitam ovo što sada piše, gospodine Vezmaroviću za 12.00 časova, 19. novembar: "Obavešteni smo da je doneta odluka da se zarobljenici, pripadnici ZNG-a, premeste..." ili "predate", da su "...predate u Sremsku Mitrovicu", "prebace" "da se prebace...", tako je... "...u Sremsku Mitrovicu; potpukovnik Danilović oslobođen obaveze da obezbeđuje pripadnike MUP-a i ZNG-a u rejonu Ovčare". Je li tako piše?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste mi već odgovorili da se vi ne... nemate saznanja da je potpukovnik Danilović bio komandant logora. Da li vas ovaj upis možda vraća na to, da je u 12.00 sati doneta odluka da se taj... logor, da kažem, rasformira?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam ja dobro razumeo... Ne, znači, nemam. A je li mogu da... Ovo što ste pročitali, kako sam ja razumeo, on se oslobađa obaveze da prati konvoj. Pretpostavljam da pre toga piše da je dobio zadatak da prati konvoj. To verovatno negde piše možda sat, dva ranije?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne piše nigde. Piše samo da je on određen za komandanta logora, ali nije to tema za nas. To ćemo mi posle ceniti. On je bio komandant logora, po dnevniku. E sad ćemo da pređemo na 20. novembar, na vaš ponovni odlazak na "Ovčaru". Ja sam iz vašeg svedočenja zaključio gospodine Vezmaroviću da vi kada ste došli prvo u svoju jedinicu, da ste tu čuli da su deo vaših vojnih policajaca već na "Ovčari", i da oni obezbeđuju novu grupu zarobljenika, pa ste vi, ja sam tako shvatio, takoreći samoinicijativno, odlučili da odete da vidite šta se tamo dešava, je li tako? Je li sam dobro shvatio vaše svedočenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa... ne znam zašto samoinicijativno?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je li vam neko to naredio?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pazite... ja komandujem jedinicom, jedinica je na zadatku, i ja odlazim da vidim šta radi jedinica. To nije samoinicijativnost.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Normalno.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Možda bolje ste to mogli da upotrebite, ako se vratimo malo na teoriju – neprekidnost komandovanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odlično. Pitani ste već za... i rekli ste za vaše vojnike Šapić Predraga i Trifunović Novicu. Čak ste nam malopre rekli da vam je Trifunović čovek koji vam je osvežio pamćenje. Da li su oni vojnici koji su to popodne s vama iz Negoslavaca otišli Pingauerom na "Ovčaru"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Samo da ne bi ispalo znači da jednom pričam jedno, a drugi put pričam drugo. Znači, do razgovora sa... Novicom, ja se ne sećam ko je sa mnom pošao. Međutim, Novica mi je objasnio da je on išao, i on i Šapić su išli sa mnom, i u Nijemce, i da kad smo stigli u Negoslavce, da su produžili sa mnom do "Ovčare".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo mi pričajte ono što se sećate. Ponovo vam podvlačim, znači, ako se ne sećate, ne sećate se. A kada...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali je... ali je... znači... to sad... ja sad tu ne mogu da razdvojim šta je... pravo sećanje, a šta je sad dopuna nečega što sam, ovaj... zaista doživeo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ajmo ovako da...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ne mogu da sam sa sobom razlučim tu činjenicu, jer evidentno... ja znam da je neko pošao sa mnom. I on meni kaže, i po nekim detaljima koje smo doživeli u putu do Nijemaca, znači, stoji da je bio sa mnom. Znači, ja sad znam da je on bio sa mnom. Ako je bio sa mnom u Nijemcima, stigli smo u Negoslavce, iza toga, ovaj, sledi... sledi da je bio sa mnom... Nego, kažem, zbog ranijih iskaza gde se... tih detalja...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Je li se sećate, je li vas je on podsetio, da je bio ispred hangara na obezbeđenju u "Ovčari" tamo, u onom periodu kada ste i vi bili? I on i Šapić?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, sad opet ide ono što znam da se događalo, ali ne decidirano ko. Znači, stoji vojska, stoji obezbeđenje unutra, stoji van. On mi kaže da je bio van.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja tačno ne znam koji vojnik, ali on kaže da je bio on.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate, da li vam je on pričao... Prvo ću da vas pitam: da li se sećate, da li se sećate da ste ga vi, njega i Šapića, poslali kasnije iz Negoslavaca tokom noći da budu na obezbeđenju onog objekta vojnog na "Ovčari"? Da li se toga sećate - da ste vi to naredili? Da ili ne? Prosto.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Čak mislim da nije ni izdato naređenje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li se sećate da vam je Trifunović pričao da je išao na "Ovčaru" tokom noći, i Šapić?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako im vi ne biste izdali to naređenje, ko je mogao da im izda to naređenje? Ako su oni vojnici vaše čete?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, komandant, iako vam tvrdim opet - organ bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vukosavljević konkretno?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Eventualno da im dežurni prenese naređenje, znači...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Složićete se takođe sa mnom, malopre ste rekli, da ste otišli na "Ovčaru" da budete sa svojom vojskom. Ja zaista zaključujem da vi uvek treba da znate gde su vam vaši vojnici. Ako je neko drugi njih poslao tamo, da li je taj neko morao vas da obavesti da su neki vaši vojnici otišli tokom noći, po naređenju komandanta ili nekog drugog na neki zadatak - i da li se toga sećate?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako sam razumeo ovo pitanje... ono je u smislu: šta je bilo kad bi bilo. Znači, ja vam... pitali ste me ko bi mogao da izda. Ja sam vam rekao ko bi mogao. Ja ne znam da je izdato naređenje, i ne znam da su oni bili tamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Nećemo da pretpostavljamo... Sad ćemo da pogledamo istu stranicu operativnog dnevnika za trenutak, odnosno, mislim sledeću. Ja mislim da je još uvek na ekranu. Stranica je 0D00-0616, stranica 6. O tome ste isto juče odgovarali gospodinu Vasiću. To je sada 20. novembar, 16.00 časova. Ja ću pročitati polako šta tu piše: "Komandant brigade u 16.00 časova 20. novembra: Komandant brigade traži da se obezbede smene straže, smene starešina, radi čuvanja zarobljenih zenga i mupovaca. Za to je angažovana četa vojne policije i oficiri komande brigade". Sad vas pitam, po ovom upisu iz dnevnika, ko traži da se obezbede smene straže?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Je l' vi mene pitate da tumačim nešto što nije moje, znači da budem veštak, ili da odgovorim na nešto što...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da je pitanje prosto.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne kažem da nije, nego... dokument ne poznajem, a hoću da protumačim. Znači, ovo je zapisao i ovo piše neko ko je dežurni... onog trenutka kada stigne da zapiše, pored svih ostalih obaveza. Čak ni vreme ne mora da bude adekvatno vremenu upisa. Jer, niko sigurno ne piše tačno uvek kao što ovde stoji u 8.00, u 9.00, nego se piše možda 8.15 ili 16 minuta. Znači... ovo je upisano po naređenju pretpostavljam komandanta, da se treba... nešto još raditi, a radnja je ovde opisana... ako sam uspeo da izveštačim?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste. Evo prosto pitanje, opet. Nemojte da tražite veštačenje...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ništa, tražiću nadoknadu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Po ovoj naredbi, po ovoj naredbi, ako je u toj, izvršenju tog zadatka učestvuje četa vojne policije, ko je izdavalac ove naredbe četi vojne policije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mogu da vam objasnim. Znači, ja u tom trenutku nisam u Negoslavcima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To znamo.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ko bi mogao? Znači, opet je teorija. Teorija kaže da je to mogao da uradi komandant. Međutim... u tom trenutku je znači mogao neko... da, da... pređe ovamo... znači, sad je u praksi, mogao je neko da pređe ovamo, možda čak i dežurni vojnik ispred komande, da kaže da treba da se jedinica podigne, odnosno oni koji su tu, i oni bi se podigli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, pričam vam... pričam vam šta je u praksi. Znači, vojnik koji je bio u obezbeđenju kao stražar, čak je i on mogao da pređe i da kaže... i ispoštovalo bi se, bez pogovora.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije to sporno. Možda se ne razumemo. To je način... izvršenja komande. Moje pitanje se...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ma ne, ne bi niko pit'o ko je izdao naređenje, ako ste to mislili. Znači, niko ne bi pitao od vojnika...

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na ovo pitanje. Svedok je već dva puta dao odgovor. Rekao je da on nije sastavio taj dokument, i da ne može da kaže ko ga je sastavio, ko je ta osoba. I gospodin Lukić nije dobio odgovor zato što ovaj svedok ne može to da kaže. On sada jednostavno insistira na nečemu na šta ovaj svedok ne može da odgovori, i od svedoka se traži da nagađa.

SUDIJA PARKER: Gospodine Lukiću, imate li vi nešto da kažete?

ADVOKAT LUKIĆ: Idemo dalje, pošto će uskoro da nam dođe svedok koji će o tome verovatno kompetentnije govoriti. Ne moramo zaista, ovaj. Ja sam mislio da ću osvežiti pamćenje svedoku, ali idemo dalje. Nema problema.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam bio... tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću vas sad, s obzirom da ste razgovarali sa Trifunovićem, pa vam je on očigledno osvežio i pamćenje za te dane. Da li se sećate, da li vam sada prolazi kroz pamćenje da ste videli Vojnovića u komandi brigade, pre nego što ste pošli za "Ovčaru"? Vi ste rekli da ste bili u svojoj jedinici, da ste možda svratili do komande. Moje vrlo konkretno pitanje: da li se sećate da ste vi lično videli Vojnovića tada u komandi brigade, kad ste pošli na "Ovčaru"?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim da sam već rekao da se ne sećam. Svratio verovatno jesam, javio se. Ali ko je bio trenutno, da li je bio potpukovnik, da l' nije, zaista se ne sećam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su Trifunović ili Šapić tih dana bili često u pratnji, kao obezbeđenje komandanta? Ili uopšte da li su bili? Ne moram da kažem

često, ali da li su i oni bili među vojnicima koji su išli na zadatak da obezbeđuju komandanta... prethodnih dana?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, pokušaću da, da... mislim, ne sećam se. Ali, i jedan i drugi su izuzetno... u ono vreme su bili mladi momci... snažni. Ovaj jedan čak trenir'o i karate, ovaj... Tako da sam ih, kad god sam mogao... zbog, ipak... delikatnosti zadatka obezbeđenjivanja komandanta u pokretu, ovaj, slao na tu vrstu zadatka. A kol'ko su puta bili, zaista ne mogu da se setim. I ne mogu da se setim koliko je puta komandant izlazio. Jer... kad god bi pošao, neko bi išao u obezbeđenje komandanta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vam je Trifunović pričao da je u komandi video Vojnovića, koji je po njemu delovao vidno uznemiren? I na to da se vežem na pitanje: Da li je moguće da Trifunović vidi komandanta u trenutku, a da ga vi ne morate videti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ako sam malopre uspeo da odgovorim, ovaj... pokušaću slično, na... na slično pitanje. Nisam voleo, i ne volim da pričam o tim događajima. Sasvim slučajno smo znači u Sudu, dok smo čekali, porazgovarali par rečenica, gde me je on... sa nekim... sitnicama, vezanim za put, praktično podsetio da smo bili zajedno na putu... i vremena kad se to događalo. Znači, nisam, ovaj... ne sećam se da, da smo bilo šta pričali i da mi je bilo šta pričao. I čak je... vrlo teško da smo mogli u vozilu da pričamo, jer... ja se vozim sa vozačem napred, a on se vozi pozadi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onda ću preskočiti sledeće pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja bih molio sada da pogledamo fotografiju iz seta dokaznog predmeta 256, fotografiju 24. Fotografiju... set je 256, a fotografija 24. To.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pitaću jednostavno: Da li vas ova fotografija na nešto podseća, gospodine Vezmaroviću? Ova je fotografija inače, napravljene... napravljena kasnije?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mogao bi da bude hangar u kome su bili, ovaj, vojnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I zarobljenici, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da, da. I zarobljenici. Ako je... ovo desno ulaz, praktično, ako... je fotografija sad ovakva kako je, je napravljena, gleda prema... hajde tako da kažem "žutoj kući". Znači, ako je to položaj tog hangara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li možete na ovoj fotografiji da otprilike pokažete gde ste taj konopac... Govorim o 20. znači, sad kad ste došli... 20. da ne pravimo zabunu... greške. Da li na ovoj fotografiji, ili da pokušamo na drugoj fotografiji, da vi... da objasnite gde ste taj konopac stavili, kao neki prostor kojim ste ogradili... zarobljenike. Znači, možete...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Mogu i na ovoj fotografiji. Ako imate drugu, mogu i na njoj.

prevodioci: Primedba prevodioca: Molimo vas, jedan po jedan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo... Pokušajte na ovoj, pa ćemo pogledati i drugu.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ovde sa desne strane...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, uzećete pokazivač.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Aha.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, daće vam olovku... poslužitelj.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, desno se nalaze ulazna vrata, na desnoj strani fotografije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Obeležite to... znakom 1, i onda stavite broj 1.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: (svedok obeležava)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ako je to ulaz...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako je to ulaz, znači kako se ulazi, desno su bili zarobljenici, znači... kako se uđe sa desne strane vrata, pa desno. I ja ću pokušati evo ovako da posredini povučem taj kanap, mada je on bio dole niže. (svedok obeležava)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, faktički, u dubinu hangara su bili zarobljenici... gledano iz ovog smera?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste taj kanap stavili kada ste vi došli. On pre toga nije bio tu, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, kanap nije bio.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li da ovo uvedemo u dokaze, časni Sude?

SUDIJA PARKER: Prihvata se u dokazni spis.

sekretar: Časni Sude, ovo će biti dokazni predmet broj 436.

ADVOKAT LUKIĆ: Sada bih molio fotografiju 23... iz istog seta... 23.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ovo je... Hajde, možete li reći, da li je ovo, gledano u drugom smeru, ako niste sigurni, nećemo uopšte ovu fotografiju da uvodimo u dokaze?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako je ovo isti smer, a rekao bi da je suprotan, znači, ovo su ona druga vrata gde se izlazi... iza... ovaj, gde su bile ove... mašine, jel' tako... iza. Kako bih rekao sad opet, desno su bile mašine gde sam ja planirao da, da držim vojsku, obezbeđenje u rezervi, hajde tako da kažem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ovo bi mogli da kažemo da je slikano iz pravca mesta gde su bili...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:...gde smo mi bili...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: ... zatvorenici?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I kol'ko ja znam, bilo je sa obe strane hangara ovakvih kliznih vrata...
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE:... a samo su jedna bila za korišćenje, je l' tako?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ostala ste vi, pretpostavljam, onemogućili da se otvaraju?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Kol'ko je moglo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ova vrata, znači, ovo bi trebalo da gleda u to dvorište suprotno od ulaza, gde su bile poljoprivredne mašine i drugi hangari.

ADVOKAT LUKIĆ: Ne moramo ništa da na ovoj slici crtamo. Ja bi predložio da ovako, kako je svedok... objasnio, uđe u dokaze.

SUDIJA PARKER: Zar to već nije u spisu? Kažu mi da jeste, gospodine Lukiću?

(Pretno veće i Sekretarijat se savetuju)

SUDIJA PARKER: To je jedan deo 256. To je jedna kolekcija.

ADVOKAT LUKIĆ: U redu. Onda ne mora ovo da ulazi, jer ništa nije obeležavao svedok. Slažem se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, kada ste došli – nastavljamo o 20. – po mraku, da tako kažem... kada ste došli i vi ste videli da je tu bilo... već i vaših vojnika iz vaše čete vojne policije, je l' tako?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Videli ste tu vojnike i iz druge jedinice vaše brigade, i videli ste... takođe tu neke starešine. Prepoznali ste, u stvari, jednog starešinu Novković Jovana, zvanog Jocu Kafić, je l' tako?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pokušavam da se ne, ne preplićemo. Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I jedan njegov vojnik, kako se sećate, je pravio neki spisak?
SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ: Prethodni odgovor na stranici 49, red 25 je bio "Da".

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste tražili, kako sam ja shvatio, pogledom da vidite ko bi tu mogao da bude neki koji je nadležan, da kažem, kao neki starešina, ili koga biste mogli da potražite da komunicirate kao neko ko sad tu drži neki red, je l'

tako? Ajde, neću da kažem da drži red, ali neko ko je još od starešina osim Novkovića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne pogledom, nego sam tražio glasom da mi se javi ko komanduje drugim jedinicama... odnosno najviši čin starešine.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali pretpostavljam da ste i gledali po hangaru da li vidite nekog starešinu sa najvećim činom?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, pogledom i glasom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto ste gledali znači po hangaru i tražili, da li se sećate, da li ste tu tada videli Vojnovića ili Dragog, Dragija Vukosavljevića?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li samo za jedan trenutak da pređemo na privatnu sednicu?

SUDIJA PARKER: Molim privatnu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Ponovo smo na otvorenoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste u svakom slučaju, kako ste nam objasnili ovde... Ima problem nešto svjedok?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Nemam tekst, pa mi je lakše zbog... uplitanja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U svakom slučaju, vi ste izdali tada naredbu da svi izađu napolje, i svi su izašli osim, vojnika na obezbeđenju vaše vojne policije i zatvorenika, svi su... neki s negodovanjem, neki bez negodovanja, al' su svi napustili hangar, je li tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da. Možda ćemo sad brže da se preplićemo, jer nemam tekst ispred sebe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Otišao je.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: U redu, sad imam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Otišao je... otišao je napolje i taj kapetan prve klase, Novković Jovan. Pitaću vas: da li ste vi s njim razmenili neke informacije tada? Konkretno, da li ste ga pitali da li je bilo nekih problema? Ono što vas je juče pitao Borović, pitao vas je za trenutak od kada ste vi bili tu? Da li ste pitali Novkovića da li je neko nekog tukao, da li je neko nekog ubio, da li je neko nekog izvodio? Da li ste ga pitali uopšte, ili da li vam je on rekao i bez pitanja, ili uopšte nije bilo o tome govora? Ili ste ga pitali, a on rek'o da nije bilo problema?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Najprostije rečeno – ne sećam se. Ali kad sam došao... moje razmišljanje je... i moj postupak je bio da zatvorenike, pre svega, obezbedim, da budu bezbedni... da se obezbeđuje samo sa... pod mojom komandom, a posle toga sam imao ideju da sve ostalo što treba da se radi - radi.

Znači, kažem... ni sa kim ništa nisam u tom trenutku... kako da kažem... zastao, pa pričali, pa dogovarali se, odlučivali, nego sam ja odlučio u tom trenutku da... svi izađu, jer nisam znao ko je odakle, sem vojnih policajaca, znači ljudi u belim opasačima, da bi uspostavio potpunu kontrolu nad zarobljenicima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A u onom periodu u kom ste vi bili u hangaru sa vašim vojnim policajcima, među kojima su bili i oni koji su tu došli ranije, znači to ipak nije bio minut - dva, bili ste neko vreme? Da li vam je neko od tih vaših vojnih policajaca koji je prethodno tu bio, pričao da je bilo bilo kakvo maltretiranje ili izvođenje u periodu dok su oni bili, a dok vi niste došli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim, ne sećam se, ali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pretpostavljam da biste upamtili takav detalj da je nešto o tome bilo govora... je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ne. Pretpostavljam i ja, ne samo... ali idemo sada u pretpostavke. Da... da mi je bilo ko šta izgovorio tog trenutka da je... ovaj... bilo potrebe da se izvesti, makar i sutradan komandant, ja bi to uradio... Ali to je sve, kažem, u domenu neke... pretpostavke.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak... Uzmite za trenutak vašu izjavu pred Vojnim sudom, stranicu 5.

ADVOKAT LUKIĆ: Isti primerak na engleskom jeziku. Ja se izvinjavam sudijama što nisam obezbedio izjave. Ali iskreno da kažem, bio sam zatečen sa jednom stvari, zato što prvo kod dokumenata... nisam imao više nameru, one dokumente koji nisu uvedeni da vodim. Ali ja nisam znao da li treba cela izjava, ili samo relevantni delovi koji bi se predočavali svedoku. U tom sam nešto smislu konsultovao se s kolegama, pa nisam izvršio svoje obećanje. Pa bih voleo da znamo instrukcije za unapred. Ako predočavamo svedoku relevantne... da li onda Pretresnom veću relevantne, ili celokupne izjave da damo?

SUDIJA PARKER: Ako je to izjava, onda cela izjava. Ako je to transkript jedne cele sednice, onda relevantni deo. Kada to kažem, ne mislim samo na pitanje i odgovor koji ćete vi da pročitate, nego i na ono što dolazi neposredno pre i neposredno posle toga, kako bi iz toga mogao da se vidi širi kontekst. Da li je to jasno?

ADVOKAT LUKIĆ: Stvarno se izvinjavam, jer je to za nas nova instrukcija u odnosu na ono od ranije, pa sam zato se i konsultovao s kolegama. A u međuvremenu sam imao konsultacije s mojim klijentom.

SUDIJA PARKER: Mislim da nije. Neke vaše kolege su to već radile. Nastavite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Samo... Imate vašu izjavu pred Vojnim sudom. Znači, stranica 5. Evo šta ste... šta ste izjavili tada, drugi pasus: "Po dolasku na "Ovčaru" gde sam zatekao ovu jedinicu kojom je komandovao Joca, ja sam ga pitao šta se u međuvremenu događalo na "Ovčari", a on je kazao da su njemu iz komande dali zadatak da obezbeđuje ove zarobljene na hangaru dok ne dođe vojna policija". E sad, da li se sećate da ste to rekli pred Vojnim sudom? Da li ste takav dijalog vodili sa Novkovićem? Ovo je dato 1999. godine.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sam rekao da se ne sećam... Ja sam rekao sada da se ne sećam. A ipak je ovo bilo mnogo bliže onom periodu koji događanja... 1999. godine do sada i opet neki period... Evo, prvi put me vi podsećate posle toliko vremena i toliko izjava da sam i ovo rekao. Svaki put me nešto podsećaju šta sam kad rekao. Mnogo bi mi lakše bilo da sam ja, ovaj, sve te svoje izjave imao prilike da držim, i da sad mogu da držim ispred sebe, i da komentarišem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, ali svakako vaše sećanje 1999. godine je bilo svežije nego danas, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Apsolutno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, vi ste tada procenili da sa svojih 15 do 20 policajaca, tu u hangaru trenutno možete da uspostavite obezbeđenje i da obezbeđenje funkcioniše. Zato ste rekli da svi izađu napolje, ja tako shvatam. Mislim na trenutnu situaciju?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Daleko od toga da je to bio dovoljan broj ljudi. Ali, ja sam to imao u tom trenutku. Znači, to što sam imao, imao sam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Al' onda ću da se nadovežem. Ako vam je u tom trenutku trebalo još ljudi, zašto ste Novkoviću i njegovim vojnicima rekli da izađu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da li sam malopre izgovorio, ali najprostije je bilo da uspostavim komandovanje da svi sem vojnih policajaca, znači, ljudi sa belim opasačima ostanu. Znači, tako sam procenio da je najbolje moguće da obezbedim komandovanje nad zarobljenicima, znači da obezbedim zarobljenike... Kada je to... Hajde da prekinem, pa ćemo dalje. Znači, to je bila ideja da na taj način mogu najbrže i najbolje da obezbedim... Ja nisam mogao da... da... da ulazim u detalje da li je ovaj vojnik iz ove jedinice ili iz ove jedinice, pa ovaj hoće da ostane, meni rek'o onaj, ovaj mi rekao ovo. Znači, svi van. Oni koje ja poznajem ostaju, oni koje ne poznajem, izlaze napolje. A onda ćemo, ovaj, da dalje vidimo šta ćemo da radimo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I kad se ta vaša odluka, da kažem, sprovela, kada je unutra ostao taj broj vaših vojnih policajaca, da li je onda obezbeđenje u tom trenutku funkcionisalo? Da li je bilo problema? U tom trenutku kada ste uspostavili samo vaše obezbeđenje da ostane?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako mogu da kažem, znači... situacija je bila pod kontrolom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi od Novkovića niste tražili da on obavesti nekog od starešina iz komande da pošalje još policajaca tada, u tom trenutku... ili bilo kog drugog da pojača obezbeđenje?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se. Policajce verovatno nisam tražio, jer ne znam da li smo ih imali, ali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Niti ste bilo koga od svojih policajaca kasnije u tom periodu, dok ste bili tamo pre nego što je došao Karanfilov, slali da obavesti bilo gde, da treba da se poveća ili pojača to obezbeđenje? U tom periodu dok ste bili unutra? Pre dolaska Karanfilova?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, opet se vraćam na malopredašnji odgovor i pokušaću da ga samo drugačije izgovorim. Trošim vreme na... normalno

obezbeđenje ovih zarobljenika, koliko je to trajalo... koji je napor bio... šta se sve događalo.... Znači, prevashodni zadatak mi je bio da uspostavam taj red. Kada je taj red uspostavljen, neposredno iza toga mi dolazi, ovaj... kapetan Karanfilov. Znači, još nijednu akciju dalju nisam stigao da uradim, i dobijam zadatak da se povučem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 'Ajde onda ovako: tokom tog perioda, nije važno koliki je...

ADVOKAT LUKIĆ: Da, da, da. Nije ušlo kraj rečenice na stranici 55, red 17: "I dobijem poda.. zadatak da se povučem". To je svedok rekao, a nije ušlo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U tom periodu dok ste uspostavljali stanje kontrole u hangaru, nije vam bilo potrebno da tada šaljete bilo koga da vam pošalje pojačanje? To je pitanje. Prosto. I samo prost odgovor.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Po mojoj proceni ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Beogradsko suđenje, stranica je 82.

ADVOKAT LUKIĆ: Neću predočavati. U stvari, hoću. Ja mislim da ista tu je stranica, ili 81 je stranica na... na... na engleskom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Advokat Milan Stanić vam je dole, u donjem delu stranice.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Na kojoj strani ste rekli?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: 82... Pa 15 red otprilike... odozdole.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Okej.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Advokat Milan Stanić: "Sa koliko vojnika svojih je tamo raspolagao? Koliko je bilo brojno stanje?" Sudija: "Isto je pitan, kolega, i to smo ga pitali, 15 - 20 vojnika". Advokat Stanić: "Da li je po njegovoj proceni sa tim vojnicima mogao dalje da obezbeđuje, uspešno da obezbeđuje te zatvorenike?". Dragan Vezmarović, svedok: "Da, apsolutno. Je l' mogu...". Sudija kaže: "Da, da". Vaš odgovor, svedok Vezmarović: "Sigurno je moglo da sve teče normalno, mislim u smislu obezbeđenja, jer su svi poštovali to što je... tu novonastalu situaciju, znači, nije bilo nikakvih problema". Je l' se sećate da ste to ovako izgovorili i je l' se slažete s tim što ste tada rekli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Čim je zapisano, znači da sam rekao. Slažem se.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo dalje. Da budemo precizni, samo još jednu stvar. Kol'ko sam ja shvatio, u tom periodu kada ste vi bili u hangaru, to obezbeđenje je davala samo vojna policija vaše brigade, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su u međuvremenu,, dok ste vi bili tu, u hangar dolazili drugi vojnici ili druge starešine, mislim na JNA a i teritorijalce? Da li su ulazili u hangar, bilo ko, dok ste vi bili unutra, osim trenutka kada dolazi po vama, Karanfilov?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ne mogu da se setim svih detalja. Ali, da li su dolazile bile starešine druge ispred hangara, oko hangara... možda su čak i ulazili u hangar, ne mogu da se setim. Ali je, znači... ulazak ovih teritorijalaca bio... pod kontrolom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, to ste opisali kako ste ih puštali.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Jer sad više nisam imao problem, pošto je bilo obezbeđenje pod kontrolom, sad već nisam imao problem da, da... vojnici iz 80. motorizovane... budu tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je bilo ko od zatvorenika, dok ste vi bili u hangaru, izveden iz hangara?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli neku ženu u hangaru, među zatvorenicima?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pokazivali su mi da je u... hangaru žena.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jedna? Dobro, ako se ne sećate, nećemo...

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Na jednu su mi... onako, karakteristično pokazivali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, opisali ste dolazak Karanfilova. On je došao i rekli ste nam šta vam je rekao. Koliko je, po vama, prošlo vremena, od kada je on to rekao, do trenutka kada ste napustili "Ovčaru"? Ja mislim da ste vi rekli oko pola sata ali, možete li biti malo precizniji, da to ipak... pokušamo da imamo i taj podatak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, ovo je sad čisto, 'ajde, pravljenje neke matematike. U trenutku kada je došao, mi smo razgovarali... Dobio sam zadatak. Ja izdajem zadatak... Prikupljamo se. Dolaze vozila. Pakujemo se. Kažem, to je možda trajalo... zaista ne, ne, ne smem da kažem koje vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste sad "Dolaze vozila". Ja sam shvatio da su ti Pingaueri tu bili faktički u blizini, pa su.... Nisu, nisu išli u Negoslavce, u međuvremenu?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne, ne, ne. Tu su, nego...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da... Dobro. Dobro.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Tu su ta vozila... nego su bili parkirani... Znači, preparkiranje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I u tom trenutku kada vam Karanfilov to saopštava, situacija je u hangaru potpuno pod kontrolom, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste čak svedočili, mislim da ste i ovde rekli ranije, da ste u tom trenutku bili zadovoljni što nećete provesti noć na hladnom i što sad to preuzima neka druga jedinica, je l' tako? Konkretno, teritorijalci?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To što sam izgovorio je strašno... ali je istinito.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je strašno iz sadaš... ove perspektive. Ali u onom trenutku vas pitam, a to pitam baš zbog te rečenice. Da li ste vi mogli naslutiti da će se nešto loše... desiti, ako ste pomislili da idete kući, odnosno nazad – eto, neću biti na 'ladnoći – a ne da će se... nećete biti prisutni ako se nešto loše dešava? Moje je to pitanje. Znači, u onom trenutku, da li ste mogli iz bilo čega naslutiti... da će se nešto loše desiti?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ništa nije ukazivalo na to... da će bilo šta loše da se desi, niti sam ja posumnj'o da će bilo šta loše da se desi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Neposredno pred ulazak u Pincgauere, vi ste imali obezbeđenje vaših vojnih policajaca u hangaru i - na ulazu u hangar, je l' tako?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam pročitao u izjavi vašoj pred Vojnim sudom, neću sada da... nema potrebe da to citiramo. A da l' se sećate da ste vi čak tada, tim licima, kojima je Karanfilov rekao da će preuzeti, da kažem, te starešine iz TO, da ste njima skrenuli pažnju da moraju da postupaju u skladu sa Ženevskim konvencijama? To stoji u vašoj izjavi pred Vojnim sudom, pa da ne čitamo. Da li se sećate da ste to rekli?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se te... Ne sećam se da sam to izgovorio, ali sam... mi je bliže sećanju da, da sam pitao – da li imaju dovoljan broj ljudi – da li mogu da ih obezbeđuju, i tako. Moguće da sam i to rekao. Ako imamo, možemo da pročitamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, stranica 5 te izjave, sredina... treći pasus vi kažete: "Ništa neuobičajeno ja nisam mogao tu da primetim, niti da pretpostavim kako će oni kasnije sa njima postupati. Jer sam ja ovim teritorijalcima kazao da se prema njima trebaju odnositi korektno i prema pravilima Ženevskih konvencija koje se odnose za... na zarobljene u ratnim dejstvima. Smatram da su oni tako i prihvatili moje objašnjenje". Pa sam to pročit'o. Mislio sam da se sećate toga.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ja sam to rekao... pred Vojnim sudom?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pred Vojnim sudom, da.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Moguće.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa mi je malo čudno: što biste vi to njima govorili, ako je tu Karanfilov, tu činjenicu za Ženevske konvencije. Al' ako se sada ne sećate, verovatno nećete umeti da mi odgovorite.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: A... dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite? Da li imate neki komentar na ovaj moj zaključak?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne, ne, ništa, ne... Mislim... hteo sam da kažem da, da u principu... zato i pokušavam stalno da kažem... to što se događalo na terenu jeste bilo tako kako je bilo. Znači... i to što sam se ja možda obratio njima, sigurno se i Karanfilov obratio njima, to je bilo sve u dobroj nameri da se nešto... neki cilj krajnji... ostvari.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste dva dana pre toga izvršili jednu primopredaju, da tako kažem obezbeđenja zatvorenika 18. odnosno 19. pre podne -

Mitničke grupe. I objasnili ste nam kako ste izvršili tu primopredaju. Moje pitanje: Ako je za vas to bilo sada normalno da to preuzmu sad jedinice TO, obezbeđenje tih zatvorenika, zašto niste tražili da prvo napravite spisak, kao što ste to uradili pre dva dana? Prosto pitanje.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ako... se... sećate priče pre dva dana, ja nisam dobio spisak od ljudi koji su ih zarobili... nego sam ja, koji sam obezbeđivao, pravio taj spisak. Znači, ljudi koji obezbeđuju, napraviće spisak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Znači, TO će da napravi spisak. Je l' me razumete šta hoću da kažem? Znači, ja nisam dobio spisak zarobljenika koji su stigli pre dva dana. Pričam za Mitničku grupu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Ali sam dobio zarobljenike. Ja sad predajem zarobljenike. Ja nisam još počeo u pravom smislu reči da ih obezbeđujem, da bi stigao da napravim spisak. Znači pravi spisak grupa koja obezbeđuje, jedinica koja obezbeđuje. To bi bilo sasvim normalno. Ako sam ja pravio prethodne noći, onda će ova grupa koja obezbeđuje u toku noći, da napravi spisak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi u tom trenutku izvršili primopredaju zatvorenika?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Isto kao što sam primio Mitničku grupu. Po istom principu. Znači, moja grupa je izašla iz vozila, spakovana...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne morate to.

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR:... nisam ih ja brojao, niti sam znao koliko ih je unutra. Isto sam tako i ovog trenutka. Znači, svi su bili tu, svi su viđeni. Znači, cela grupa koja je tu, ja je ostavljam, i izlaze moji vojnici.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vezmaroviću, čini mi se da mi ne odgovarate na moje pitanje koje uopšte nije komplikovano. Da li je taj momenat, kada vam Karanfilov kaže da oni će da ih preuzmu, i kad vi odlazite, da li je to primopredaja zatvorenika drugoj jedinici koja ih sada obezbeđuje? Samo mi kažite: da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: Pa... na neki način jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste smatrali u tom trenutku da prvo treba da popišete ta lica, pre nego što ih predate drugoj jedinici? Da ili ne?

SVEDOK VEZMAROVIĆ – ODGOVOR: To ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ako vam kažem...

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja idem na neka završna pitanja, a vi ste pominjali pola jedan. Ja imam možda još nekih 20 minuta. Je l' ne pravimo sad neku pauzu? Ja bih nastavio ako mogu... Juče sam shvatio da je danas do 12.30. U tom smislu, inače... sam vrlo spreman da nastavim.

SUDIJA PARKER: Normalna jutarnja sednica u ovom danu bi bila od 9.30 do 12.30 časova, pa zatim od 13.30 do 16.30. časova. I zato sam ja rekao 12.30 časova, da biste vi imali celo popodne. Mislim da je 20 minuta dosta.

(Pretresno veće se savetuje)

SUDIJA PARKER: Smatramo da je bolje da se svi držimo ranije dogovorenog vremena, osim ukoliko vi ne smatrate da bi iz toga mogao da proizađe neki veliki problem, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Ne, ja sad samo pitao da l' bi da, da... nastavim sa sledećom temom? Eto to je to... završnom.

SUDIJA PARKER: Ne, jer nas uvek ohrabruje pomisao da kad vam damo priliku da razmislite o tome tokom pauze, da ste posle pauze kraći. Tako da nastavljamo sutra pre podne u 9.30 časova. Sednica je sada završena.

Fond za humanitarno pravo

